

על ידי ספורי מעשיות של מרדכי הקיצים ...

ר' נתן ליקוטי הלכות - הלכות פורים הלכה א

וזה שמצינו שכל עקר הגאולה ההוא הביא מרדכי על-ידי ספור מעשה בחינת יגד מרדכי לאסתר המלכה, שספור המעשה שהיה לאסתר, שהיא בחינת ההסתרה, בחינת שנה בדי לעורר מהשנה ולגלות ההסתרה על-ידי זה כנ"ל. וכן היה בסוף שבעל-ידי זה באה הגאולה אז, כמו שכתוב, "בלילה ההוא נדדה שנת המלך" שנת מלכו של עולם, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה. וזה היה על-ידי ספורי מעשיות של בחינת מרדכי, כמו שכתוב, "ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים וכו' וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי", שמצאו ספורי מעשיות של מרדכי בחינת רב חסד כנ"ל, כי על-ידי ספורי מעשיות של מרדכי שספור לאסתר, שהיא בחינת כנסת ישראל שבאו בהסתרת פנים בבחינת שנה כנ"ל, ועל-ידי זה הקיצים ועוררם מהשנה והחזירם בתשובה, על-ידי זה גרם בחינת התעוררות השנה לעלא, בחינת נדדה שנת המלך הנ"ל, כי על-ידי אתערותא דלתתא הוא אתערותא דלעלא. וזה בחינת ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי, שבחינת אסתר, דהיינו כנסת ישראל, היה לה פתחון פה להמליץ טוב על ישראל, כי ספרה למלכו של עולם והביאה למעלה ספורי מעשיות של מרדכי, שעל-ידי זה היה התעוררות השנה כנ"ל. וזהו בחינת קריאת המגלה שקבעו לדורות לקרות המגלה בכל שנה ושנה. והיא עקר המצוה של פורים כדי לעורר את ישראל בכל שנה מבחינת שנה על-ידי ספור מעשה של שנים קדמוניות, שנה בחינת המגלה שהיא דבר יקר מאד וכל עקרה הוא בחינת ספור מעשה שמתחלת, "ויהי בימי אחשוורוש". וכן עד סוף המגלה הכל הולך על דרך ספור מעשה והוא מעשה של מרדכי ואסתר שהוא בחינת מעשה של שנים קדמוניות, שעל-ידי זה מעוררין מהשנה בכל שנה ושנה בבחינת והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה. שהמעשה של הימים האלה מביאים לבחינת זכרון בכל שנה וכו', שהיא בחינת התעוררות השנה שהיא בחינת שכחה, כי השנה הוא הסתלקות המחיון, שנה בחינת שכחה שרצה המן להגביר עליהם בבחינת הפיל פור, שהיא בחינת שכחה, כמובא. וכן בכל שנה נעשה זאת, (כמובא בספרים) ועל-ידי קריאת המגלה כנ"ל מבטלין השכחה בחינת השנה כנ"ל. וכן מהאי טעמא אמרו רבותינו זכרונם לברכה, צריך לפשטה באגרת, כי היא כמו ספור מעשה שמספרין מאגרת מעשה שהיה בימי מרדכי ואסתר, בחינת מעשה של שנים קדמוניות כנ"ל:

כי באמת ע"פ רוב א"א להבעל דבר שיבא להאדם להסיתו מיד לעבירה גמורה ח"ו רק בתחילה מתלבש א"ע במצוות וגונב דעת האדם ומורה לו היתר ומלביש לו העצה רעה שלו במצוות והיום אומר לו עשה כך ומחר אומר לו עשה כך עד וכו' כשרז"ל וכש"ש רבינו ז"ל בתחילת הספר בהתורה אשרי תמימי דרך... וע"כ באמת אי אפשר להנצל ממנו כי אם ע"י צדיקי הדור האמתיים שכפו את יצרם ועמדו בנסיון וכבשו את המלחמה שהם יודעים כל דרכי וומסתוריו וכל דרכי גניבתו והם יודעים איך להתנהג עמו כי הם גם הם מתנהגים עמו בגניבה וערמה בבחי' שרי להו לצדיקיא לסגואי ברמאותא עם רמאי (מגילה י"ג) כ"ש עם נבר תתברר ועם עקש תתפלת. ודייקא ע"י גניבות וערמות מצילין הצדיקים אמתיים את האנשים אשר נלכדו ברשתו כצפרים האחוזות בפח ע"י גניבתו וערמתו כנ"ל. כי הצדיקים הם בחי' יעקב שהוא אחיו ברמאות של עשו ולכן שהם בחי' הס"מ והבע"ד. וזהו בחי' מ"ש רבינו ז"ל בהתורה הנ"ל שהצדיקים אין יכולין לעורר ולהקיץ את בני אדם משינתם ונפילתם כ"א ע"י סיפורי מעשיות שמלבישין ומעלימין בהם את הפנים של תורה שהו בחי' גניבה וערמה שמתנהגים עמו ברמאות שעי"ז דייקא מוציאין את האנשים מרשתו בבחי' משנה פניו ותשלחו שמשנין את הפנים ע"י סיפורי מעשיות שלא יכירו ועי"ז דייקא מוציאין אותו בגניבה מהם. נמצא שהצדיק מתנהג בגניבה וערמה גדולה כדי להוציא בני אדם מרשת הס"מ שנפלו לשם ע"י דרכי גניבתו כנ"ל שזהו בחי' התעוררות השינה ע"י ספורי מעשיות שעי"ז מחזירין כמה בני אדם בתשובה ע"י שמעוררין אותם משינתם ע"י סיפורי מעשיות דייקא כנ"ל. וכן מבואר בכמה ספרים שהצדיקים מתנהגים עם הבע"ד בדרך גניבה וכמובא בס' תולדות יעקב יוסף ע"ש:

מתרנגול הודו ועד כוש
מעשה מבן מלך ומתרנגול הודו
שיח שרפי קודש. ח"א (אבני"ה ברזל, ס"י תקפ"א)

פעם אחת נפל בן מלך אחד לשגעון, שהוא תרנגול הודו הנקרא 'הנדיק'.
וצריך הוא לישוב ערום תחת השולחן ולגרור חתיכות לחם ועצמות כמו הנדיק.
וכל הרופאים נואשו מלעזור לו ולרפאותו מזה.
והיה המלך בצער גדול מזה.
עד שבא חכם אחד ואמר: אני מקבל על עצמי לרפאותו!
והלך והפשיט גם כן את עצמו ערום וישב תחת השולחן אצל בן המלך הנ"ל וגם כן גרר
פרורים ועצמות.
ושאלו בן המלך: מי אתה? ומה אתה עושה פה?
והשיב לו: ומה אתה עושה פה?
אמר לו: אני הנדיק!
אמר לו: אני גם כן הנדיק!
וישבו שניהם יחד כך איזה זמן, עד שנעשו רגילים זה עם זה.
ואז רמז החכם לבני הבית להשליך להם כותנות.
ואמר החכם 'ההנדיק' לבן המלך: אתה חושב שהנדיק אינו יכול לילך עם כותנת? יכולים
להיות לבוש כותנת, ואף על פי כן יהא הנדיק! נ"ג תוספת: כי במקום אחד ראיתי
הנדיקעס לבושים בכותנות].
ולבשו שניהם הכותנת.
אחר איזה זמן רמז והשליכו להם גם מכנסיים.
ואמר לו החכם גם כן כנ"ל: אתה חושב שעם מכנסיים לא יכולים להיות הנדיק?! וכו'. עד
שלבשו המכנסיים. וכן עם שאר הבגדים.
ואחר כך רמז והשליכו להם מאכלי אדם מהשולחן.
ואמר לו: אתה חושב שאם אוכלים מאכלים טובים איז מען שוין קיין הנדיק נישט?! מען
קען עסן און אויך זיין אהנדיק!
ואכלו
ואחר כך אמר לו: אתה חושב, שהנדיק מוכרח להיות דוקא תחת השולחן?! יכולים להיות
הנדיק ולהיות אצל השולחן!
וכן התנהג עמו, עד שרפא אותו לגמרי.